

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Bryssel, 19. maaliskuuta 2019
(OR. en)**

**2018/0263 (COD)
LEX 1875**

**PE-CONS 79/1/18
REV 1**

**CODIF 34
PECHE 533
FRONT 444
COMIX 696
CODEC 2298**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
EUROOPAN KALASTUKSENVALVONTAVIRASTOSTA (KODIFIKAATIO)**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2019/...,**

annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019,

**Euroopan kalastuksenvalvontavirastosta
(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. helmikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. maaliskuuta 2019.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 768/2005¹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin². Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013³ säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen tehokas valvonta, tarkastus ja täytäntöönpano ja tehdä siihen pääsemiseksi yhteistyötä toistensa ja kolmansien maiden kanssa.
- (3) Näiden velvollisuuksien täyttämiseksi jäsenvaltioiden on tarpeen koordinoita valvonta- ja tarkastustoimensa omalla maa-alueellaan, unionin vesillä ja kansainvälisillä vesillä kansainvälisen oikeuden ja erityisesti alueellisista kalastusjärjestöistä ja kolmansien maiden kanssa tehdyistä sopimuksista johtuvien unionin velvollisuuksien mukaisesti.

¹ Neuvoston asetusta (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (EY) N:o 2847/93 muuttamisesta (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

² Katso liite I.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (4) Mikään tarkastusjärjestelmä ei voi olla kustannustehokas, ellei siinä määrätä maalla tehtävistä tarkastuksista. Sen vuoksi maa-alueiden olisi kuuluttava yhteiskäyttösuunnitelmien piiriin.
- (5) Tällaisen valvonta- ja tarkastustoimien koordinoinnin kautta tapahtuvan yhteistyön pitäisi vaikuttaa myönteisesti elollisten vesiluonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen sekä turvata tähän hyödyntämiseen osallistuvalla kalatalousalalla tasavertaiset toimintaedellytykset ja vähentää siten kilpailun vääristymistä.
- (6) Kalastuksen valvonnan ja tarkastusten tehokkuuden katsotaan olevan keskeistä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjumiseksi.
- (7) Rajoittamatta jäsenvaltioiden asetuksesta (EU) N:o 1380/2013 johtuvia velvollisuuksia unioni tarvitsee teknis-hallinnollisen elimen järjestämään kalastuksen valvontaa ja tarkastuksia koskevaa yhteistyötä ja koordinaointia jäsenvaltioiden välillä.
- (8) Euroopan kalastuksenvalvontaviraston, jäljempänä 'virasto', olisi kyettävä tukemaan yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa, varmistamaan operatiivisen yhteistyön organisointi, antamaan jäsenvaltioille apua ja perustamaan hätäyksikkö, jos tunnistetaan jokin yhteiseen kalastuspolitiikkaan kohdistuva vakava riski. Sen olisi myös kyettävä hankkimaan tarvittavat laitteet yhteiskäyttösuunnitelmien toteuttamiseksi ja tekemään yhteistyötä EU:n yhdenmukaisen meripolitiikan täytäntöönpanossa.

- (9) On tarpeen, että virasto kykenee komission pyynnöstä avustamaan unionia ja jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansiin maihin tai alueellisiin kalastusjärjestöihin taikka molempiin ja tekemään yhteistyötä niiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa unionin kansainvälisten velvollisuuksien puitteissa.
- (10) Lisäksi on tarpeen pyrkiä soveltamaan tehokkaasti unionin tarkastusmenettelyjä. Virastosta voisi ajan mittaan tulla tieteellisen ja teknisen avun lähde kalastuksen valvonnan ja tarkastusten osalta.
- (11) Jotta päästäisiin yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteisiin eli elävien vesiluonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen kestävä kehityksen puitteissa, unioni toteuttaa elävien vesiluonnonvarojen säilyttämistä, hoitoa ja hyödyntämistä koskevia toimenpiteitä.
- (12) Tällaisten toimenpiteiden moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioilla on oltava käytössään asianmukaiset valvonta- ja täytäntöönpanovälineet. Tällaisen valvonnan ja täytäntöönpanon tehostamiseksi on aiheellista, että komissio hyväksyy erityisiä valvonta- ja tarkastusohjelmia asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa viitatus menettelyn mukaisesti ja yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa.

- (13) Viraston olisi toteutettava jäsenvaltioiden välisen operatiivisen yhteistyön koordinointi yhteiskäyttösuunnitelmien perusteella, joissa organisoidaan asianomaisten jäsenvaltioiden käytettävissä olevien valvonta- ja tarkastusresurssien käyttö valvonta- ja tarkastusohjelmien toteuttamiseksi. Jäsenvaltioiden suorittamat kalastuksen valvonta- ja tarkastustoimet olisi toteutettava valvonta- ja tarkastustoimia koskevia yhteisiä perusteita, prioriteetteja, viitearvoja ja menettelyitä noudattaen tällaisten ohjelmien pohjalta.
- (14) Valvonta- ja tarkastusohjelman hyväksyminen velvoittaa jäsenvaltiot asettamaan käyttöön tarpeelliset resurssit ohjelman toteuttamiseksi. On tarpeen, että jäsenvaltiot ilmoittavat virastolle viipymättä valvonta- ja tarkastusresursseista, joilla ne aikovat toteuttaa ohjelmaa. Yhteiskäyttösuunnitelmiin ei saisi sisällyttää lisävelvoitteita valvonnan, tarkastusten tai täytäntöönpanon osalta taikka tarpeellisten resurssien käyttöön asettamisen osalta.
- (15) Viraston olisi laadittava yhteiskäyttösuunnitelma vain, jos siitä määrätään työohjelmassa.
- (16) Työohjelma olisi hyväksyttävä hallintoneuvostossa, joka varmistaa, että asiasta vallitsee riittävä yhteisymmärrys myös sen osalta, että virastolle työohjelmassa määrätyt tehtävät ja jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuvat viraston käytettävissä olevat resurssit vastaavat toisiaan.

- (17) Neuvotellessaan hallintoneuvoston jäsenten ja jäsenvaltioiden kanssa pääjohtajan tärkeimpänä tehtävänä olisi varmistaa, että jäsenvaltiot ovat kunkin vuoden työohjelman tavoitteita varten asettaneet viraston käyttöön riittävät resurssit työohjelman toteuttamista varten.
- (18) Pääjohtajan olisi erityisesti laadittava tarkkoja yhteiskäyttösuunnitelmia käyttämällä jäsenvaltioiden kunkin valvonta- ja tarkastusohjelman toteuttamista varten ilmoittamia resursseja ja noudattamalla sääntöjä ja tavoitteita, jotka on määritelty erityisessä valvonta- ja tarkastusohjelmassa, johon yhteiskäyttösuunnitelma perustuu, sekä muita asiaan kuuluvia sääntöjä, kuten unionin tarkastajiin liittyviä sääntöjä.
- (19) Pääjohtajan on tässä yhteydessä tarpeen huolehtia ajoituksesta niin, että jäsenvaltioille annetaan riittävästi aikaa toimittaa operatiiviseen asiantuntemukseensa perustuvat huomautuksensa, kuitenkin siten, että viraston työohjelmaa ja tässä asetuksessa säädettyjä aikarajoituksia noudatetaan. Pääjohtajan on tarpeen ottaa huomioon asianomaisten jäsenvaltioiden edut kussakin suunnitelmassa käsiteltyjen kalastusten osalta. Yhteisten valvonta- ja tarkastustoimien tehokkaan ja oikea-aikaisen koordinoinnin varmistamiseksi on tarpeen säätää menettelystä, jolla voidaan tehdä päätös suunnitelmien hyväksymisestä silloin, kun asianomaisten jäsenvaltioiden välillä ei voida päästä sopimukseen.

- (20) Yhteiskäyttösuunnitelmien laadinta- ja hyväksymismenettelyn olisi oltava samanlainen unionin vesien ulkopuolisten alueiden kuin unionin vesienkin osalta. Suunnitelmien olisi perustuttava kansainväliseen valvonta- ja tarkastusohjelmaan, jolla pannaan täytäntöön valvontaan ja tarkastuksiin liittyviä unionia sitovia kansainvälisiä velvoitteita.
- (21) Yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöön panemiseksi asianomaisten jäsenvaltioiden olisi koottava yhteen ja asetettava käyttöön varaamansa valvonta- ja tarkastusresurssit. Viraston olisi arvioitava, ovatko käytettävissä olevat valvonta- ja tarkastusresurssit riittävät, ja tarvittaessa ilmoitettava asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle, että resurssit eivät riitä valvonta- ja tarkastusohjelmassa vaadittujen tehtävien suorittamiseen.
- (22) Samalla kun jäsenvaltioiden olisi noudatettava valvontaan ja tarkastuksiin liittyviä velvoitteitaan, erityisesti asetuksen (EU) N:o 1380/2013 nojalla hyväksytyn erityisen valvonta- ja tarkastusohjelman mukaisesti, virastolla ei saisi olla valtuuksia määrätä yhteiskäyttösuunnitelmissa lisävelvoitteista tai seuraamuksista jäsenvaltioille.
- (23) Viraston olisi tarkasteltava säännöllisesti yhteiskäyttösuunnitelmien tehokkuutta.

- (24) Yhteiskäyttösuunnitelmien hyväksymistä varten olisi säädettävä mahdollisuudesta päättää erityisistä täytäntöönpanosäännöistä. Tätä mahdollisuutta voi olla hyödyllistä käyttää viraston aloitettua toimintansa ja jos pääjohtaja katsoo, että tällaiset säännöt olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön.
- (25) Viraston olisi pyydettyäessä voitava toimittaa valvonta- ja tarkastusresursseihin liittyviä sopimusperusteisia palveluja asianomaisten jäsenvaltioiden yhteiseen käyttöön.
- (26) Viraston tehtävien täyttämiseksi komission, jäsenvaltioiden ja viraston olisi vaihdettava valvontaa ja tarkastuksia koskevia tietoja tietoverkon kautta.
- (27) Viraston aseman ja rakenteen olisi vastattava siltä edellytettyjen tulosten objektiivista luonnetta, ja viraston olisi voitava suorittaa tehtävänsä läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa. Sen vuoksi viraston olisi saatava oikeudellinen, taloudellinen ja hallinnollinen itsemääräämisoikeus samalla kun sillä olisi oltava tiiviit yhteydet unionin toimielimiin ja jäsenvaltioihin. Tätä tarkoitusta varten on tarpeen ja asianmukaista, että virasto olisi unionin elin, joka on oikeushenkilö ja joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja valtuuksia.

- (28) Viraston tekemiin sopimukseen sovellettavan lain mukaan määräytyvän sopimussuhteeseen perustuvan viraston vastuun osalta Euroopan unionin tuomioistuimella olisi oltava toimivalta viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla. Unionin tuomioistuimella olisi myös oltava toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat viraston sopimukseen perustumattomasta vastuusta johtuvien vahinkojen korvaamista jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.
- (29) Komission ja jäsenvaltioiden tulisi olla edustettuina hallintoneuvostossa, jonka tehtävänä olisi huolehtia viraston moitteettomasta ja tehokkaasta toiminnasta.
- (30) Koska viraston on täytettävä unionin velvollisuuksia ja komission pyynnöstä tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden ja alueellisten kalastusjärjestöjen kanssa unionin kansainvälisten velvollisuuksien puitteissa, on aiheellista, että hallintoneuvoston puheenjohtaja valitaan komission edustajien joukosta.
- (31) Hallintoneuvoston äänestysmenettelyissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden ja komission edut ja viraston tehokas toiminta.
- (32) Olisi perustettava neuvottelukunta pääjohtajan avustamiseksi ja tiiviin yhteistyön varmistamiseksi sidosryhmien kanssa.
- (33) On aiheellista säätää, että neuvottelukunnan edustaja osallistuu hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

- (34) On tarpeen säätää viraston pääjohtajan nimittämisestä ja eroamisesta sekä pääjohtajan tehtävien hoitamista koskevista säännöistä.
- (35) Viraston avoimen toiminnan edistämiseksi virastoon olisi sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001¹.
- (36) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725² olisi sovellettava tähän asetukseen yksilöiden yksityisyyden suojelemiseksi.
- (37) Viraston toiminnallisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden takaamiseksi sille olisi myönnettävä oma talousarvio, jonka tulot ovat peräisin unionin rahoitusosuudesta ja viraston tarjoamista sopimusperusteisista palveluista perittävistä maksuista. Unionin talousarviomenettelyä olisi sovellettava siltä osin kuin kyse on unionin rahoitusosuudesta tai Euroopan unionin yleisestä talousarviosta maksettavista muista tuista. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (38) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013¹ olisi sovellettava rajoituksetta virastoon petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi, ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista².
- (39) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011³ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

² EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

I LUKU

TAVOITE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tavoite

Tässä asetuksessa säädetään Euroopan kalastuksenvalvontavirastosta, jäljempänä 'virasto', jonka tavoitteena on järjestää jäsenvaltioiden kalastuksen valvonta- ja tarkastustoimien koordinointi ja auttaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamiseksi sen tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'valvonnalla ja tarkastuksella' kaikkia jäsenvaltioiden erityisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009¹ 5, 11, 71, 91 ja 117 artiklan sekä VII osaston nojalla toteuttamia toimenpiteitä yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien kalastustoimien valvomiseksi ja tarkastamiseksi, mukaan luettuina valvonta- ja seurantatoimet, kuten alusten satelliittiseurantajärjestelmät ja tarkkailijajärjestelmät;
- b) 'valvonta- ja tarkastusresursseilla' valvontaan käytettäviä aluksia, ilma-aluksia, kulkuneuvoja ja muita aineellisia resursseja sekä tarkastajia, tarkkailijoita ja muita henkilöresursseja, joita jäsenvaltiot käyttävät valvontaan ja tarkastuksiin;
- c) 'yhteiskäyttösuunnitelmalla' suunnitelmaa, jossa esitetään käytettävissä olevien valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä koskevat toiminnalliset järjestelyt;

¹ Neuvoston asetukset (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

- d) 'kansainvälisellä valvonta- ja tarkastusohjelmalla' ohjelmaa, jossa esitetään valvonta- ja tarkastustoimia koskevat tavoitteet, yhteiset prioriteetit ja menettelyt unionin kansainvälisten valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksien täyttämiseksi;
- e) 'erityisellä valvonta- ja tarkastusohjelmalla' ohjelmaa, jossa asetetaan tavoitteet, yhteiset prioriteetit ja menettelyt asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti vahvistetuille valvonta- ja tarkastustoimille;
- f) 'kalastuksella' asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa tarkoitettua kalastustoimintaa;
- g) 'unionin tarkastajilla' tarkastajia, jotka sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1224/2009 79 artiklassa tarkoitettuun luetteloon.

II LUKU

VIRASTON TOIMENKUVA JA TEHTÄVÄT

3 artikla

Toimenkuva

Viraston toimenkuvana on:

- a) koordinoida jäsenvaltioiden suorittamia valvonta- ja tarkastustoimia, jotka liittyvät unionin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin;
- b) koordinoida asianomaisten jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti yhteen kokoamien kansallisten valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä;
- c) auttaa jäsenvaltioita toimittamaan kalastustoimia ja valvonta- ja tarkastustoimia koskevia tietoja komissiolle ja kolmansille osapuolille;
- d) auttaa toimivaltaansa kuuluvissa asioissa jäsenvaltioita täyttämään yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaiset tehtävänsä ja velvollisuutensa;
- e) auttaa jäsenvaltioita ja komissiota yhdenmukaistamaan yhteisen kalastuspolitiikan soveltamista kaikkialla unionissa;

- f) edistää jäsenvaltioiden ja komission valvonta- ja tarkastustekniikoiden tutkimusta ja kehittämistä koskevaa työtä;
- g) edistää tarkastajakoulutuksen koordinoitua ja jäsenvaltioiden välistä kokemusten vaihtoa;
- h) koordinoita laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen, jäljempänä 'LIS-kalastus', torjuntatoimia unionin sääntöjen mukaisesti;
- i) auttaa yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaisessa täytäntöönpanossa, mukaan luettuna erityisesti
 - jäsenvaltioiden valvontatoimien operatiivisen koordinoinnin järjestäminen yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien, LIS-kalastusta koskevien valvontaohjelmien sekä kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpanemiseksi,
 - viraston tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tarkastukset 19 artiklan mukaisesti;

- j) tehdä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1624¹ perustetun Euroopan raja- ja merivartiostoviraston sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002² perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettuja rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten tukemiseksi tarjoamalla palveluja, tietoja, kalustoa ja koulutusta sekä koordinoimalla monialaisia operaatioita.

4 artikla

Unionin kansainvälisiin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin liittyvät tehtävät

1. Komission pyynnöstä virasto:
 - a) avustaa unionia ja jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansiin maihin ja alueellisiin kansainvälisiin kalastusjärjestöihin, joiden jäsen unioni on;
 - b) tekee yhteistyötä alueellisten kansainvälisten kalastusjärjestöjen kanssa unionin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin liittyvissä asioissa näiden järjestöjen kanssa sovittujen työjärjestelyiden puitteissa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

2. Virasto voi komission pyynnöstä tehdä yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa valvontaan ja tarkastuksiin liittyvissä asioissa unionin ja kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten puitteissa.
3. Virasto voi toimivaltaansa kuuluvissa asioissa suorittaa jäsenvaltioiden puolesta tehtäviä, jotka sisältyvät kansainvälisiin kalastussopimuksiin, joiden sopimuspuolena unioni on.

5 artikla

Toiminnan koordinointiin liittyvät tehtävät

1. Viraston toteuttama toiminnan koordinointi kattaa kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien toimien valvonnan.
2. Toiminnan koordinoimiseksi virasto laatii yhteiskäyttösuunnitelmia ja organisoii jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimien koordinoinnin III luvun mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden välisen operatiivisen koordinoinnin tehostamiseksi virasto voi laatia asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa toimintasuunnitelmia ja koordinoita niiden täytäntöönpanoa.

6 artikla

Sopimusperusteisten palveluiden tuottaminen jäsenvaltioille

Virasto voi tuottaa jäsenvaltioille niiden pyynnöstä sopimusperusteisia valvontaa ja tarkastuksia koskevia palveluita, jotka liittyvät unionin ja/tai kansainvälisillä vesillä harjoitettavaa kalastusta koskeviin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, mukaan luettuna valvonta- ja tarkastusalueiden vuokraaminen, toiminta ja henkilöstö sekä asianomaisten jäsenvaltioiden yhteiskäyttöön tulevien tarkkailijoiden toimittaminen.

7 artikla

Komission ja jäsenvaltioiden avustaminen

Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan niiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisten velvollisuuksien yhdenmukaisen ja tehokkaan täyttämisen korkean tason, myös LIS-kalastuksen torjunnan osalta, ja avustavat jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansiiin maihin.

Erityisesti virasto:

- a) laatii jäsenvaltioiden kalastustarkastajien kouluttajille peruskoulutusohjelman ja järjestää lisäkurseja ja seminaareja näille virkamiehille ja valvonta- tai tarkastustoimiin osallistuvalla muulla henkilöstöllä;
- b) laatii unionin tarkastajille peruskoulutusohjelman, jonka he käyvät läpi ennen ensimmäistä komennustaan ja järjestää näille virkamiehille säännöllisesti lisäkoulutusta ja seminaareja;

- c) toteuttaa jäsenvaltioiden pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimiin liittyvien tavaroiden ja palveluiden yhteishankinnan sekä valmistelee ja koordinoi jäsenvaltioiden yhteisten pilottihankkeiden toteutuksen;
- d) laatii kahden tai useamman jäsenvaltion toteuttamien yhteisten valvonta- ja tarkastustoimien yhteiset toimintamenettelyt;
- e) laatii perusteet valvonta- ja tarkastusresurssien vaihdolle jäsenvaltioiden kesken ja jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kesken sekä perusteet, joilla jäsenvaltiot toimittavat tällaisia resursseja;
- f) toteuttaa riskianalyysin saaliita, purettuja saaliita ja pyyntiponnistusta koskevien kalastustietojen perusteella sekä ilmoittamatta jätettyjä purettuja saaliita koskevan riskianalyysin, joka sisältää muun muassa saaliita ja tuontia koskevien tietojen vertailun vientiä ja kansallista kulutusta koskevien tietojen kanssa;
- g) kehittää komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä yhteisiä tarkastustapoja ja -menettelyjä;
- h) auttaa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä noudattamaan unionin sekä kansainvälisiä velvoitteitaan, mukaan luettuna LIS-kalastuksen torjunta ja alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin liittyvät velvoitteet;

- i) edistää ja koordinoi yhdenmukaisten riskinhallintamenettelyjen kehittämistä toimivaltaansa kuuluvilla aloilla;
- j) koordinoi ja edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja yhteisiä standardeja asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 säädettyjen pistokoesuunnitelmien kehittämiseksi.

8 artikla

Eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostotoiminnoissa

1. Virasto tukee yhteistyössä Euroopan raja- ja merivartiostoviraston sekä Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa rannikkovartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia kansallisella ja unionin tasolla sekä tarpeen mukaan kansainvälisellä tasolla
 - a) jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämissä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;
 - b) tarjoamalla voimavaroja ja muita valmiuksia siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimintoja ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus;

- c) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja henkilöstövaihtoa;
- d) tehostamalla rannikkovartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä merialalla;
- e) jakamalla valmiuksia suunnittelemaan ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimintoja ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.

2. Viraston, Euroopan raja- ja merivartiostotoimintoja sekä Euroopan meriturvallisuusviraston rannikkovartiostotoimintoissa tekemän yhteistyön täsmälliset muodot määritetään työjärjestelyssä kunkin viraston toimeksiannon ja näihin virastoihin sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Viraston, Euroopan raja- ja merivartiostotoimintoja sekä Euroopan meriturvallisuusviraston hallintoneuvostot hyväksyvät kyseisen järjestelyn.

3. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, Euroopan raja- ja merivartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.

III LUKU

TOIMINNAN KOORDINOINTI

9 artikla

Unionin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksien täytäntöönpano

1. Virasto koordinoi komission pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimia kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien perusteella laatimalla yhteiskäyttösuunnitelmia.
2. Virasto voi hankkia, vuokrata tai tilata 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpanoa varten tarvittavat laitteet.

10 artikla

Yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpano

1. Virasto koordinoi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti vahvistettujen yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpanoa yhteiskäyttösuunnitelmien kautta.
2. Virasto voi hankkia, vuokrata tai tilata 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpanoa varten tarvittavat laitteet.

11 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien sisältö

Kussakin yhteiskäyttösuunnitelmassa on:

- a) täytettävä asiaankuuluvan valvonta- ja tarkastusohjelman vaatimukset;
- b) sovellettava komission valvonta- ja tarkastusohjelmissä määrittelemiä perusteita, viitearvoja, prioriteetteja ja yhteisiä tarkastusmenettelyitä;
- c) pyrittävä sovittamaan olemassa olevat ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut kansalliset valvonta- ja tarkastusresurssit vastaamaan tarpeita ja organisoimaan niiden käyttö;

- d) organisoitava henkilöressurssien ja aineellisten resurssien käyttö niiden käyttöä koskevien ajanjaksojen ja alueiden osalta, useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta peräisin olevien unionin tarkastajaryhmien toiminta mukaan luettuna;
- e) otettava huomioon asianomaisten jäsenvaltioiden olemassa olevat, muihin yhteiskäyttösuunnitelmiin sisältyvät velvollisuudet sekä erityiset alueelliset tai paikalliset rajoitteet;
- f) säädettävä edellytyksistä, joiden mukaisesti jäsenvaltion valvonta- ja tarkastusresurssit voivat tulla toisen jäsenvaltion suvereniteettiin ja lainkäyttövaltaan kuuluville vesille.

12 artikla

Valvonta- ja tarkastusresurssien ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava joka vuosi ennen 15 päivää lokakuuta virastolle ne valvonta- ja tarkastusresurssit, joita niillä on käytettävissään valvontaa ja tarkastusta varten seuraavana vuonna.
2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava virastolle ne resurssit, joilla se aikoo panna täytäntöön kansainvälisen valvonta- ja tarkastusohjelman tai sitä koskevan erityisen valvonta- ja tarkastusohjelman, viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltioille on ilmoitettu tällaisen ohjelman perustamista koskevasta päätöksestä.

13 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien hyväksymismenettely

1. Edellä 12 artiklan 2 kohdassa säädettyjen ilmoitusten perusteella ja kolmen kuukauden kuluessa tällaisten ilmoitusten vastaanottamisesta viraston pääjohtaja laatii yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksen kuullen asianomaisia jäsenvaltioita.
2. Yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksessa on yksilöitävä ne valvonta- ja tarkastusresurssit, jotka voidaan asianomaisten jäsenvaltioiden kyseistä kalastusta koskevien etujen perusteella koota yhteen sen valvonta- ja tarkastusohjelman täytäntöön panemiseksi, jota suunnitelma koskee.

Jäsenvaltion tiettyä kalastusta koskevat edut on arvioitava ottamalla huomioon seuraavat seikat, joiden painotus riippuu kunkin suunnitelman erityispiirteistä:

- a) jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvien yhteiskäyttösuunnitelman kattamien vesialueiden suhteellinen laajuus, jos tällaisia vesialueita on;
- b) jäsenvaltion alueella purettujen saaliiden määrä tietyn viitejakson aikana suhteessa yhteiskäyttösuunnitelman kohteena olevan kalastuksen purettujen saaliiden kokonaismäärään;

- c) jäsenvaltion lipun alla purjehtivien, yhteiskäyttösuunnitelman kohteena olevaan kalastukseen osallistuvien unionin kalastusalusten määrä (koneteho ja bruttovetoisuus) suhteessa kyseiseen kalastukseen aktiivisesti osallistuvien alusten kokonaismäärään;
 - d) jäsenvaltiolle myönnetyn kiintiön suhteellinen koko, tai jos kiintiötä ei ole, sen kyseisessä kalastuksessa tietyn viitejakson aikana saama saalis.
3. Jos yhteiskäyttösuunnitelmaluonnosta laadittaessa on ilmeistä, että käytettävissä olevat valvonta- ja tarkastusresurssit eivät riitä kyseessä olevan valvonta- ja tarkastusohjelman vaatimusten täyttämiseen, pääjohtajan on viipymättä ilmoitettava siitä asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle.
4. Pääjohtajan on ilmoitettava yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksesta asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle. Jos asianomaiset jäsenvaltiot tai komissio eivät 15 työpäivän kuluessa tällaisen ilmoituksen vastaanottamisesta esitä vastalauseita, pääjohtaja hyväksyy suunnitelman.
5. Jos yksi tai useampi asianomainen jäsenvaltio tai komissio on esittänyt vastalauseen, pääjohtajan on toimitettava asia komission käsiteltäväksi. Komissio voi tehdä suunnitelmaan tarvittavat muutokset ja hyväksyä sen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Viraston on asianomaisia jäsenvaltioita kuullen tarkasteltava kutakin yhteiskäyttösuunnitelmaa vuosittain uudelleen kaikkien uusien asianomaisiin jäsenvaltioihin sovellettavien valvonta- ja tarkastusohjelmien ja komission valvonta- ja tarkastusohjelmissa määrittelemien prioriteettien huomioon ottamiseksi.

14 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpano

1. Yhteiset valvonta- ja tarkastustoimet on toteutettava yhteiskäyttösuunnitelmien pohjalta.
2. Jäsenvaltioiden, joita yhteiskäyttösuunnitelma koskee, on:
 - a) asetettava käyttöön yhteiskäyttösuunnitelmaa varten tarkoitetut valvonta- ja tarkastusresurssit;
 - b) nimettävä yksi ainoa kansallinen yhteyspiste tai koordinoija, jolle on annettava riittävä toimivalta, jotta tämä voi vastata nopeasti yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöönpanoa koskeviin viraston pyyntöihin, ja ilmoitettava se virastolle;
 - c) otettava käyttöön yhteen kootut valvonta- ja tarkastusresurssinsa yhteiskäyttösuunnitelman ja 4 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti;

- d) tarjottava virastolle verkkoyhteys tarvittaviin tietoihin yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöön panemiseksi;
 - e) tehtävä viraston kanssa yhteistyötä yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöön panemisessa;
 - f) varmistettava, että kaikki unionin yhteiskäyttösuunnitelmaan osoitetut valvonta- ja tarkastusresurssit suorittavat tehtävänsä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti.
3. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastuussa yhteiskäyttösuunnitelmaa varten tarkoitettujen valvonta- ja tarkastusresurssien johtamisesta ja valvonnasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on 13 artiklan nojalla vahvistetun yhteiskäyttösuunnitelman puitteissa.
4. Pääjohtaja voi määrätä 13 artiklan mukaisesti hyväksytyyn yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöönpanoa koskevista vaatimuksista. Tällaisten vaatimusten on pysyttävä kyseisen suunnitelman rajoissa.

15 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien arviointi

Viraston on arvioitava vuosittain jokaisen yhteiskäyttösuunnitelman tehokkuus ja tutkittava käytettävissä olevien todisteiden perusteella, onko olemassa vaara siitä, että kalastustoimet eivät ole sovellettavien valvontatoimenpiteiden mukaisia. Arviot on annettava viipymättä tiedoksi Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille.

16 artikla

Kalastus, johon ei sovelleta valvonta- ja tarkastusohjelmia

Vähintään kaksi jäsenvaltiota voi pyytää virastoa koordinoimaan niiden valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä sellaisen kalastuksen tai alueen osalta, johon ei sovelleta valvonta- ja tarkastusohjelmaa. Koordinoinnin on tapahduttava asianomaisten jäsenvaltioiden keskenään sopimien valvonta- ja tarkastusperusteiden ja prioriteettien mukaisesti.

17 artikla
Tietoverkko

1. Komissio, virasto ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat käytettävissään olevia asiaankuuluvia tietoja yhteisistä valvonta- ja tarkastustoimista unionin ja kansainvälisillä vesillä.
2. Kunkin kansallisen viranomaisen on toteutettava asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti toimenpiteitä varmistaa, että sen tämän artiklan 1 kohdan nojalla saamat tiedot pysyvät asianmukaisesti luottamuksellisina asetuksen (EY) N:o 1224/2009 112 ja 113 artiklan mukaisesti.

18 artikla
Yksityiskohtaiset säännöt

Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun täytäntöönpanosta voidaan antaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Kyseiset säännöt voivat kattaa erityisesti yhteiskäyttösuunnitelmien luonnosten laatimista ja hyväksymistä koskevat menettelyt.

IV LUKU

VIRASTON TOIMIVALTA

19 artikla

Viraston virkamiesten määrääminen unionin tarkastajiksi

Viraston virkamies voidaan määrätä kansainvälisille vesille unionin tarkastajaksi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 79 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Viraston toimenpiteet

Viraston on tarvittaessa

- a) laadittava yhdenmukaistettuja tarkastusstandardeja koskevia käsikirjoja;
- b) laadittava ohjeaineistoa, joka kuvastaa yhteisen kalastuspolitiikan valvontaan liittyviä parhaita toimintatapoja, valvontaviranomaisten koulutus mukaan luettuna, ja päivitettävä tällaista aineistoa säännöllisesti;
- c) annettava komissiolle sen tehtävien hoidossa tarvitsemaa teknistä ja hallinnollista tukea.

21 artikla

Yhteistyö

1. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät viraston kanssa yhteistyötä ja avustavat virastoa tarvittavalla tavalla sen tehtävien suorittamisessa.
2. Viraston on yksittäisten jäsenvaltioiden erilaiset oikeusjärjestelmät asianmukaisesti huomioon ottaen helpotettava jäsenvaltioiden keskinäistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä yhdenmukaistettujen valvontastandardien kehittämisessä unionin lainsäädännön mukaisesti ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden parhaat toimintatavat ja hyväksytyt kansainväliset standardit.

22 artikla

Hätäyksikkö

1. Jos komissio tunnistaa omasta aloitteestaan tai vähintään kahden jäsenvaltion pyynnöstä tilanteen, joka muodostaa suoran, välillisen tai mahdollisen vakavan riskin yhteiselle kalastuspolitiikalle, ja kyseistä riskiä ei voida olemassa olevin keinoin ehkäistä, poistaa tai pienentää taikka hallita asianmukaisella tavalla, virastolle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

2. Viraston on komission tekemän ilmoituksen saatuaan tai omasta aloitteestaan perustettava viipymättä hätäyksikkö ja ilmoitettava tästä komissiolle.

23 artikla

Hätäyksikön tehtävät

1. Viraston perustama hätäyksikkö vastaa kaikkien asiaan liittyvien tietojen keräämisestä ja arvioimisesta sekä käytettävissä olevien vaihtoehtojen määrittämisestä yhteiseen kalastuspolitiikkaan kohdistuvan riskin ehkäisemiseksi, poistamiseksi tai pienentämiseksi mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.
2. Hätäyksikkö voi pyytää apua viranomaiselta tai yksityishenkilöltä, jonka asiantuntemusta se katsoo tarvittavan, jotta hätätilanne saadaan ratkaistua tehokkaasti.
3. Virasto varmistaa tarvittavan koordinoinnin, jotta hätätilanne saadaan ratkaistua asianmukaisesti hyvissä ajoin.
4. Hätäyksikkö tiedottaa tarvittaessa yleisölle asiaan liittyvistä riskeistä ja toteutetuista toimenpiteistä.

24 artikla

Monivuotinen työohjelma

1. Viraston monivuotisessa työohjelmassa on asetettava viiden vuoden ajalle sen yleiset tavoitteet, toimeksianto, tehtävät ja suoritusindikaattorit sekä kutakin viraston toimea koskevat prioriteetit. Siinä on esitettävä henkilöstöpolitiikkaa koskeva suunnitelma ja arvio budjettimäärärahoista, jotka on annettava viraston käyttöön tälle viisivuotiskaudelle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Monivuotinen työohjelma on esitettävä komission kehittämän toimintojohtamisjärjestelmän ja -menettelyjen mukaisesti. Hallintoneuvosto hyväksyy sen.
3. Jäljempänä 32 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa työohjelmassa on viitattava monivuotiseen työohjelmaan. Siinä on esitettävä selkeästi ne lisäykset, muutokset tai poistot, jotka on tehty edellisen vuoden työohjelmaan verrattuna, sekä edistyminen monivuotisen työohjelman yleisten tavoitteiden ja prioriteettien saavuttamisessa.

25 artikla

Meriasioita koskeva yhteistyö

Viraston on edistettävä EU:n yhdenmetyä meripolitiikan täytäntöönpanoa ja erityisesti tehtävä muiden elinten kanssa hallinnollisia sopimuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa hallintoneuvoston hyväksynnän saatuaan. Pääjohtajan on ilmoitettava asiasta komissiolle ja jäsenvaltioille tällaisten sopimusneuvottelujen varhaisessa vaiheessa.

26 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Tämän luvun täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Kyseiset säännöt voivat koskea erityisesti hätätilanteisiin reagoimista koskevien suunnitelmien laadintaa, hätäyksikön perustamista ja sovellettavia käytännön menettelyjä.

V LUKU

SISÄINEN RAKENNE JA TOIMINTA

27 artikla

Oikeudellinen asema ja päätoimipaikka

1. Virasto on unionin elin ja oikeushenkilö.
2. Virastolla on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
4. Viraston toimipaikka on Vigossa, Espanjassa.

28 artikla
Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sellaisina kuin ne on vahvistettu neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68¹ sekä Euroopan unionin toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä. Hallintoneuvosto vahvistaa komission suostumuksella tarvittavat soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
2. Virasto käyttää oman henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka on siirretty nimittävälle viranomaiselle henkilöstösäännöillä ja muuhun henkilöstöön sovellettavilla palvelussuhteen ehdoilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 39 artiklan soveltamista.
3. Viraston henkilöstö koostuu virkamiehistä, jotka komissio on tilapäisesti sinne määrännyt tai siirtänyt, ja muista työntekijöistä, jotka virasto ottaa palvelukseensa siten kuin sen tehtävien hoito sitä edellyttää.

Viraston palveluksessa voi myös olla jäsenvaltioiden sinne tilapäisesti lähettämiä virkamiehiä.

¹ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

29 artikla
Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

30 artikla
Vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun osalta virasto korvaa aiheuttamansa tai henkilöstönsä tehtäviään suorittaessaan aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Unionin tuomioistuimella on toimivalta tällaisten vahinkojen korvaamista koskevissa riita-asioissa.
4. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

31 artikla

Kielet

1. Virastoon sovelletaan neuvoston asetuksen N:o 1¹ säännöksiä.
2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

32 artikla

Hallintoneuvoston perustaminen ja toimivalta

1. Virastolla on hallintoneuvosto.
2. Hallintoneuvosto:
 - a) nimittää ja erottaa pääjohtajan 39 artiklan mukaisesti;
 - b) hyväksyy vuosittain viimeistään 30 päivänä huhtikuuta viraston edellisen vuoden toimintaa koskevan yleiskertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja jäsenvaltioille.
Vuosikertomus on julkistettava;

¹ Neuvoston asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

- c) vahvistaa vuosittain viimeistään 31 päivänä lokakuuta ja komission lausunnon huomioon ottaen viraston seuraavan vuoden työohjelman ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Työohjelmassa esitetään viraston prioriteetit. Siinä annetaan etusija viraston valvonta- ja tarkastusohjelmiin liittyville tehtäville. Se hyväksytään sen rajoittamatta unionin vuotuista talousarviomenettelyä. Jos komissio ilmoittaa 30 päivän kuluessa työohjelman hyväksymisestä vastustavansa kyseistä ohjelmaa, hallintoneuvosto tutkii toimintaohjelman uudelleen ja hyväksyy sen mahdollisine muutoksineen toisessa käsittelyssä kahden kuukauden kuluessa;

- d) hyväksyy viraston lopullisen talousarvion ennen varainhoitovuoden alkua ja tarvittaessa muuttaa sitä unionin rahoitusosuuden ja viraston muiden tulojen mukaisesti;
- e) hoitaa viraston talousarvioon liittyvät 44, 45 ja 47 artiklan mukaiset tehtävänsä;
- f) käyttää pääjohtajaan nähden kurinpidollista toimivaltaa;

- g) hyväksyy oman työjärjestyksensä, jossa voidaan määrätä hallintoneuvoston alakomiteoiden perustamisesta tarvittaessa;
- h) hyväksyy viraston tehtävien suorittamisen kannalta tarvittavat menettelyt.

33 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostossa on edustajat jäsenvaltioista ja kuusi komission edustajaa. Kukin jäsenvaltio voi nimittää yhden jäsenen. Jäsenvaltiot ja komissio nimittävät kullekin jäsenelle varajäsenen edustamaan jäsentä tämän poissa ollessa.
2. Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään kalastuksen valvonnan ja tarkastusten alalta hankitun asiaa koskevan kokemuksen ja asiantuntemuksen perusteella.
3. Kunkin jäsenen toimikausi on viisi vuotta nimityspäivästä. Sama henkilö voidaan nimittää uudelleen.

34 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtajuus

1. Hallintoneuvosto valitsee puheenjohtajan komission edustajien keskuudesta. Hallintoneuvosto valitsee varapuheenjohtajan jäsentensä keskuudesta. Varapuheenjohtaja toimii puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.
2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta ja päättyy silloin, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy. Samat henkilöt voidaan valita kerran uudelleen.

35 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Puheenjohtaja päättää kokouksen esityslistasta ottaen huomioon hallintoneuvoston jäsenten ja viraston pääjohtajan ehdotukset.
2. Pääjohtaja ja neuvottelukunnan nimittämä edustaja osallistuvat kokouksiin ilman äänioikeutta.

3. Hallintoneuvosto pitää sääntömääräisen kokouksen vähintään kerran vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio taikka kolmannes hallintoneuvostossa edustettuina olevista jäsenvaltioista sitä pyytää.
4. Jos kyseessä on luottamuksellinen asia tai eturistiriita, hallintoneuvosto voi päättää käsitellä tiettyjä esityslistansa kohtia ilman neuvottelukunnan nimittämän edustajan läsnäoloa. Tämän säännöksen soveltamisesta voidaan antaa yksityiskohtaiset säännöt työjärjestyksessä.
5. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi henkilöitä, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä.
6. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.
7. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

36 artikla

Äänestäminen

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänen ehdottomalla enemmistöllä.

2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää äänioikeutta.
3. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt, erityisesti edellytykset, joiden mukaan jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.

37 artikla

Etunäkökohtia koskeva ilmoitus

Hallintoneuvoston jäsenten on tehtävä etunäkökohdistaan ilmoitus, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Ilmoitukset on tehtävä vuosittain kirjallisesti tai aina kun kokouksen esityslistalla olevat kohdat voivat aiheuttaa eturistiriidan. Jälkimmäisessä tapauksessa asianomaisella jäsenellä ei ole oikeutta äänestää kyseisistä kohdista.

38 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja toimivaltuudet

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja. Pääjohtaja ei pyydä eikä ota vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.

2. Pääjohtajan on tehtäviään suorittaessaan toteutettava yhteisen kalastuspolitiikan periaatteita.
3. Pääjohtajan tehtävät ja toimivaltuudet ovat seuraavat:
 - a) hän laatii työohjelmaluonnoksen ja toimittaa sen komissiota ja jäsenvaltioita kuultuaan hallintoneuvostolle. Hän toteuttaa työohjelman täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäännöissä ja muissa sovellettavissa säädöksissä määritellyissä rajoissa;
 - b) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston tämän asetuksen säännösten mukaisen organisaation ja toiminnan;
 - c) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ja tekee päätökset, jotka koskevat viraston II ja III luvusta johtuvia vastuita, valvonta- ja tarkastusresurssien vuokraaminen ja toiminta sekä tietoverkon toiminta mukaan luettuina;
 - d) hän vastaa komission pyyntöihin ja jäsenvaltioiden 6, 7 ja 16 artiklan nojalla esittämiin avunpyyntöihin;

- e) hän organisoi tehokkaan seurantajärjestelmän, jonka avulla viraston työn tuloksia voidaan verrata sen toiminnalle asetettuihin tavoitteisiin. Pääjohtaja valmistelee tältä pohjalta vuosittain luonnoksen yleiskertomukseksi ja toimittaa sen hallintoneuvostolle. Hän luo tunnustettujen ammatillisten vaatimusten mukaiset säännölliset arviointimenettelyt;
- f) hän käyttää henkilöstön suhteen 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä toimivaltaa;
- g) hän laatii arvioita viraston tuloista ja menoista 44 artiklan mukaisesti ja huolehtii talousarvion toteuttamisesta 45 artiklan mukaisesti.

4. Pääjohtaja vastaa toimistaan hallintoneuvostolle.

39 artikla

Pääjohtajan nimittäminen ja erottaminen

1. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan yhteisen kalastuspolitiikan ja kalastuksen valvonnan ja tarkastusten alalla saavutettujen ansioiden ja asiakirjoin osoitetun asiaa koskevan kokemuksen perusteella niiden vähintään kahden ehdokkaan joukosta, jotka muodostavat komission valintamenettelyn tuloksena ehdottaman luettelon sen jälkeen, kun virkaa koskeva hakuilmoitus kiinnostuksenilmaisupyyntöineen on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja muualla.
2. Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa pääjohtaja. Hallintoneuvosto käsittelee erottamista, jos komissio taikka kolmannes hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.
3. Hallintoneuvosto tekee 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut päätökset jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.
4. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää kerran uudelleen toiseksi viisivuotiskaudeksi komission ehdotuksesta ja hallintoneuvoston jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

40 artikla
Neuvottelukunta

1. Neuvottelukunta koostuu asetuksen (EU) N:o 1380/2013 43 artiklassa säädettyjen neuvoa-antavien toimikuntien edustajista siten, että kukin neuvoa-antava toimikunta nimittää siihen yhden edustajan. Edustajat voidaan korvata varajäsenillä, jotka nimitetään samaan aikaan kuin jäsenet.
2. Neuvottelukunnan jäsenet eivät voi olla hallintoneuvoston jäseniä.

Neuvottelukunta nimittää yhden jäsenistään osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.
3. Neuvottelukunta voi pääjohtajan pyynnöstä avustaa pääjohtajaa tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamisessa.
4. Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii pääjohtaja. Se kokoontuu puheenjohtajan kutsusta vähintään kerran vuodessa.
5. Virasto antaa neuvottelukunnalle tarvittavaa logistista tukea ja huolehtii sen kokousten sihteeristöpalveluista.
6. Hallintoneuvoston jäsenet voivat osallistua neuvottelukunnan kokouksiin.

41 artikla

Avoimuus ja tiedottaminen

1. Viraston hallussaan pitämiin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan.
3. Virasto voi harjoittaa omasta aloitteestaan tiedottamista toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Sen on varmistettava erityisesti, että yleisölle ja asianomaisille osapuolille annetaan nopeasti objektiivista, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen työstä.
4. Hallintoneuvosto päättää 3 kohdan soveltamisen edellyttämistä sisäisistä säännöistä.
5. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen (SEUT) 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
6. Komission ja viraston tämän asetuksen mukaisesti keräämiin tietoihin sovelletaan asetusta (EU) 2018/1725.

42 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston jäsenten, pääjohtajan ja viraston henkilöstön jäsenten on SEUT 339 artiklan mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin pidettävä salassa sellaiset tiedot, joita koskee salassapitovelvollisuus.
2. Hallintoneuvosto päättää 1 kohdassa tarkoitettujen salassapitovaatimusten täytäntöön panemista koskevista sisäisistä säännöistä.

43 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Komissiolla on oikeus saada kaikki viraston keräämät tiedot käyttöönsä. Viraston on toimitettava komissiolle kaikki tiedot ja tietoja koskevat arviot komission pyynnöstä ja komission määrittelemässä muodossa.
2. Jäsenvaltioilla, joita viraston yksittäinen operaatio koskee, on oikeus tutustua niihin tietoihin, joita virasto kerää tämän operaation yhteydessä niiden edellytysten mukaisesti, jotka voidaan vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VI LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

44 artikla

Talousarvio

1. Viraston tulot koostuvat:
 - a) Euroopan unionin (komission pääluokka) yleiseen talousarvioon otetusta unionin rahoitusosuudesta;
 - b) viraston jäsenvaltioille 6 artiklan mukaisesti tuottamista palveluista perittävistä maksuista;
 - c) julkaisuista, koulutuksesta ja muista viraston tarjoamista palveluista perittävistä maksuista.
2. Viraston menot kattavat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.
3. Pääjohtaja laatii viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan ennakoarvioesityksen ja toimittaa sen hallintoneuvostolle yhdessä henkilöstötaulukkoa koskevan esityksen kanssa.

4. Talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
5. Hallintoneuvosto laatii vuosittain tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvioesityksen perusteella ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten.
6. Hallintoneuvosto toimittaa kohdassa 5 viitatussa ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys ja alustava työohjelma, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.
7. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä'.
8. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, jotka se katsoo henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta tarpeellisiksi, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen ja toimittaa sen budjettivallan käyttäjälle SEUT 314 artiklan mukaisesti.
9. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle tarkoitetut määrärahat. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

10. Hallintoneuvosto vahvistaa talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.
11. Hallintoneuvosto ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle mahdollisimman pian aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Hallintoneuvosto ilmoittaa asiasta komissiolle.
12. Kun toinen budjettivallan käyttäjä on ilmoittanut aikomuksestaan antaa lausunto, se toimittaa sen hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa hankkeesta ilmoittamisesta.

45 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.

2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 1 päivään mennessä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046¹, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 245 artiklan mukaisesti.
3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
4. Saatuaan tilintarkastustuomioistuimelta varainhoitoasetuksen 246 artiklassa tarkoitetut huomautukset viraston alustavasta tilinpäätöksestä pääjohtaja laatii lopullisen tilinpäätöksen, josta hän vastaa, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

6. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon viimeistään seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivänä Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.
7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.
8. Virastoon perustetaan sisäinen tarkastustoiminto, jota on hoidettava asiaa koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti.
9. Pääjohtaja lähettää tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Hän lähettää tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle.
10. Pääjohtaja antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä varainhoitoasetuksen 261 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.
11. Euroopan parlamentti myöntää ennen kyseistä vuotta seuraavan toisen vuoden huhtikuun 30 päivää neuvoston suosituksesta viraston pääjohtajalle vastuuvapauden kyseisen varainhoitovuoden talousarvion toteuttamisesta.

46 artikla
Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi virastoon sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 säännöksiä.
2. Virasto liittyy Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa viipymättä asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia viraston työntekijöitä.
3. Rahoituspäätöksissä ja niihin liittyvissä täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on todettava nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia viraston varoja saavien ja niiden jakamisesta vastaavien toimihenkilöiden luona.

47 artikla

Varainhoitoa koskevat säännökset

Komission suostumuksen ja tilintarkastustuomioistuimelta asiaa koskevan lausunnon saatuaan hallintoneuvosto vahvistaa viraston varainhoitosäännöt. Ne voivat poiketa komission delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013¹ ainoastaan, jos viraston toiminta sitä nimenomaisesti vaatii ja jos komissio on antanut siihen etukäteen suostumuksensa.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

48 artikla

Arviointi

1. Hallintoneuvosto teettää viiden vuoden kuluessa viraston toiminnan alkamisesta ja sen jälkeen viiden vuoden välein riippumattoman ulkoisen arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Komissio antaa viraston käyttöön kaikki tiedot, jotka virasto katsoo merkityksellisiksi arviointia varten.

¹ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

2. Arvioinnissa tarkastellaan tämän asetuksen vaikutuksia ja viraston ja sen toimintatapojen hyödyllisyyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja tehokkuutta sekä sitä, missä laajuudessa se vaikuttaa korkean tason saavuttamiseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisessa. Hallintoneuvosto laatii yksityiskohtaiset ohjeet komission suostumuksella asianomaisia osapuolia kuultuaan.
3. Arviointi toimitetaan hallintoneuvostolle, joka antaa tämän asetuksen, viraston ja sen toimintatapojen muuttamista koskevia suosituksia komissiolle. Komissio toimittaa sekä arvioinnin tulokset että suositukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja ne julkaistaan.

49 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 768/2005.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

50 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Neuvoston asetus (EU) N:o 768/2005
(EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009
(EUVL L 343, 22.11.2009, s. 1)

Ainoastaan 120 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1626
(EUVL L 251, 16.9.2016, s. 80)

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EU) N:o 768/2005	Tämä asetus
1–7 artikla	1–7 artikla
7 a artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artikla	17 artikla
17 artikla	18 artikla
17 a artikla	19 artikla
17 b artikla	20 artikla
17 c artikla	21 artikla
17 d artikla	22 artikla
17 e artikla	23 artikla

Asetus (EU) N:o 768/2005	Tämä asetys
17 f artikla	24 artikla
17 g artikla	25 artikla
17 h artikla	26 artikla
18 artikla	27 artikla
19 artikla	28 artikla
20 artikla	29 artikla
21 artikla	30 artikla
22 artikla	31 artikla
23 artikla	32 artikla
24 artikla	33 artikla
25 artikla	34 artikla
26 artikla	35 artikla
27 artikla	36 artikla
28 artikla	37 artikla
29 artikla	38 artikla
30 artikla	39 artikla
31 artikla	40 artikla
31 artikla	41 artikla
32 artikla	41 artikla
33 artikla	42 artikla
34 artikla	43 artikla

Asetus (EU) N:o 768/2005	Tämä asetetus
35 artikla	44 artikla
36 artikla	45 artikla
37 artikla	46 artikla
38 artikla	47 artikla
39 artikla	48 artikla
40 artikla	–
41 artikla	–
–	49 artikla
42 artikla	50 artikla
–	Liite I
–	Liite II